

PIC DE L'ALBA

Arièja

Des de l'Ospitalet, per la vall del Siscar i retorn per la d'Arques

Distància	17,4 km
Desnivell acumulat	1243 m / 1414 m amb ascensió al cim.
Nivell de dificultat	Moderat. Amb ascensió al cim difícil.
Data	5 d'octubre de 2019 / 26 de juliol de 2020
Cartografia	Editorial Alpina. Cerdanya/Andorra (1:40000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/volta-al-pic-de-lalba-42462806 https://ca.wikiloc.com/rutes-alpinisme/pic-de-lalba-53639512

Itinerari circular que ens mena per un interessant rosari d'estanys de l'Alt Arièja a tocar del Principat d'Andorra.

La vall del Siscar ja mereix una visita per si sola, dedicant el temps que calgui a resseguir-ne salts i gorgs. Superat el coll, al vessant nord hi trobem tres estanys en una vall envoltada d'abruptes crestalls: una delícia per a qualsevol excursionista. La d'Arques és més oberta i plàcida. Es pot escurçar molt l'itinerari passant de la vall del Siscar a la del riu d'Arques per la Portella del Siscar, per un camí ben fressat i senyalitzat. Una opció força concorreguda.

Un cop al coll, opcionalment, podem accedir al Pic de l'Alba, una magnífica talaia del Pirineu Oriental. Des del cim podem escollir entre continuar l'itinerari o baixar a buscar el camí de la Portella a l'estany de Pedorrers. Aquesta opció s'explica al final de la ressenya.

En qualsevol cas és un recorregut exigent per la llargària, desnivell i els forts pendents que cal superar, bona part sense camí definit, malgrat que evident, i amb llargs trams de tartera.

Accés

Al costat dret de la N-20 tot baixant del coll de Pimorent (o sortint del túnel) just abans d'entrar a l'Ospitalet (forma occitana: Espitalet, forma oficial l'Hospitalet-près-l'Andorre) hi ha un espai destinat a l'aparcament de senderistes. No hi podem accedir directament des de la carretera, cal fer-ho per dins la vila i un pont sobre l'Arièja.

Creuem la carretera. A l'altre marge comença el sender.

L'Ospitalet (1468m)

Enfilem en fort pendent per la falda del Cap de la Palomera. Aviat trobem l'HRP/GRT (senyals blancs i vermells) que puja des de dins la vila i el seguim. El camí és ben fressat, no ofereix dubtes i el pendent no passa de moderat. Creuem per sota la canonada que baixa de la falda del Roc de Pusola, deixem una bifurcació a mà dreta (camí de les Cascades) (1), tornem a re-passar la canonada i creuem el riu per un pontarró amb lloses de pedra.

(1) Itinerari que ens retornaria a l'Ospitalet per l'altre marge del riu.

Jaça de Pusola (1743m)

Bifurcació indicada. El de la dreta és el camí per la vall del riu d'Arques, per on retornarem. Anem a l'esquerra en direcció a l'estany de Siscar. El camí ha estat esporgat i repintat fa poc (juliol 2020), de bon seguir pel marge esquerre del riu. Passem al marge dret i més amunt atenyem una bifurcació indicada. El GRP s'enfila per l'esquerra cap el Coll dels Clots. Anem a la dreta en direcció a l'estany. Ara seguim senyals grocs. Passat el Salt del Toro, on retornem a la riba esquerra per un altre pontarró, atenyem una presa. Prou més amunt trobem un refugi pastoral.

Refugi de la Vésina (2103m)

Vers ponent s'alça la Tossa del Cap de Siscaró. Vers el NW destaquen els pics de la Cabaneta, del Siscaró, la Tosa de Juclà, el Cilindre i pic d'Escobes. El pic de l'Alba ens queda amagat rere el de Regalécio. Aviat som a l'estany de Siscar, amb una presa mig enrunada i fàcilment identificable perquè té una illeta al mig. L'habitable que hi ha sobre la presa es utilitza com a refugi-bivac.

Just a l'alçada del desguàs ens anem separant de l'estany vers la dreta. I, més amunt, ens cal estar atents per deixar el camí que, per la Portella del Siscar, ens menaria a l'estany de Pedorrers. L'abandonem per un corriol poc definit a mà esquerra que, passant per l'esquerra d'un estanyol, ens mena fins a l'estany de Regalécio.

Estany de Regalécio (2309m)

El voregem pel marge ponentí. Davant nostre, vers el NNE s'alça el Pic de l'Alba i a l'esquerra una ampla i rosta canal per la que guanyarem el coll.

No hi ha camí fressat. Primer ens cal superar un tram de tartera. Hi ha fites que, més que guiar-nos, ens ajuden a confirmar que anem encertant els millors passos possibles. Després procurem pujar per entremig de l'herbei esquivant el pedregar. Són quasi tres-cents metres de desnivell en fortíssim pendent.

Coll (2593m)

Atenyem un collet entre el Pic de l'Alba, a mà dreta, i la cresta amb el Pic de Noé. A l'altre vessant destaca l'estany superior dels de l'Alba i el Pic de Rulhe.

Baixem en direcció a l'estany (NNW) per entremig de la tartera on no hi ha camí definit. Quan l'atenyem continuem per la riba llevantina i pel seu desguàs (N).

Sortim sobre l'HRP que, per l'esquerra, baixa del Coll de l'Alba i el refugi de Juclar. El seguim (senyals blanc i vermells sovintejats). Passem per la riba ponentina de l'estany inferior de l'Alba i la d'un altre estanyol innominat, per baixar tot seguit vers l'estany de Quart.

Estany de Quart (2236m)

El ressegim per la riba nord. Pràcticament a l'altre cap deixem a mà esquerra un camí que mena a Merenç per continuar per una llarga i estreta llengua al final de la qual deixem un altre camí a Merenç a mà esquerra, per enfilar-nos a un collet a mà dreta. En aquesta zona hi ha diversos aixoplucs sota balmes o lloses. Superat el collet baixem a una coma on hi ha un antic pluviòmetre i pugem per guanyar la collada de Pedorrers després de la qual ja albirem l'estany homònim.

Estany de Pedorrers (2174m)

Al marge llevanti, prop de la presa, en surt el camí a l'estany del Siscar, el mateix que hem deixat abans d'escometre l'ascensió al coll.

Continuem per camí ben fressat i guiats pels senyals de l'HRP propers al riu d'Arques fins a la Jaça Pusola on desfem el camí de l'anada.

Accés al cim

El pic és un peneplà inclinat, orientat de sud a nord interromput abruptament per un crestall que s'allargassa vers sol ixent.

Des del coll entre el crestall del Pic de Noé amb el de l'Alba, seguint fites i rastres de pas, guanyem en fortíssim pendent el planell somital, on continuem propers a la carena ponentina fins al túmul del cim sud.

Noranta metres vers el NE s'alça el cim nord, de la mateixa cota. Per accedir-hi ens caldrà crestejar amb alguns passos de grimpada fàcils (II) però amb bona timba a banda i banda.

Per al retorn tenim dues opcions:

- Retornar al coll i continuar l'itinerari de la volta.
- Baixar directament a l'estany de Pedorrers.

La distància és molt semblant entre una i altra opció (uns dos-cents metres segons el GPS, als que caldria sumar-hi el tram de retorn al coll) pel que, paisatgísticament ens decantem decididament per la primera.

Si optem per la segona baixarem pel planell somital en direcció a una gran fita que ens senyala el carener entre el Pic de Regalécio i el de l'Alba. Carenegem més aviat decantats al vessant d'Arques, seguint fites i rastres de pas, fins a un collet al peu del darrer esperó del crestall de Regalécio.

A partir d'aquí davallem per una pala herbada de fortíssim pendent i continuem alternant trams de tarter amb herbei fins a la coma entre la Portella del Siscar i l'estany de Pedorrers.

En el nostre cas seguim pel fons de la coma paral·lels i a uns cent metres i escaig del camí que baixa de la Portella fins a l'estany.